

Sevgi

– Kankurt · 24 Mart 2019

Bazen tabiplere koşar, kapılar çalar insanDeva bulmak için.

Dolanır durur dünyanın sırtında

Oysaki sevginin, biz fanilerin göremediği

İyileştirici bir yanı var.

Pek çok tabipte bulunmayan,

Reçeteye yazılmayan,

Bazen tek ilaç olan şey belki de sevgi

Sevdiğin ve sevildiğin kadar insansın belki

Lakin mesele gerçek sevgi.

Gayemiz değil, menfaatlerimiz

Egomuzu tatmin etmek değil emelimiz

Ayrıldığında eller ayrılmamalı gönüllerimiz

Sevdiği ile olabilmeli insan,

Ayrı yerlerde, ayrı hayatlar yaşıyor olsa bile

Benim dost bildiğim

Kapatsa da gözünü dalamıyorsa derin uykulara

Benim yastığımda düşüncelerim inlemeli

Yükselmeli gökyüzünde bazen keder bazen ümit

Bulutların gönlü geniş elbet buluşurlar bir yerde.

Aradığın şey her ne ise,

Ey dolanıp duran insanoğlu, köşe bucak!

Önce sevmeyi öğren hele bir.

Sen ki peygamberinin yolunu yol bilmiş

Büyüklerin hallerine gönül vermişsin

Sen ki atalarından Fatih ve ordusu ile

Karadan gemiler yürütüp bir devre hükmetmişsin

İçinde sevginin tohumları

Kalbinde azmin, merhametin

Ve sabrın filizleri boy vermiştir

Biliyorum, yapabilirsin.

Bazen şifa aradığın ya da bulduğunu sandığın şey

Karşında duran herhangi bir varlık değildir

Somut değildir.

Sen ki düşüncelerinle her şeyi yoluna koyabileceğini sanarken
Asıl mesele sadece ilgidir
İlgilenmek mesela sevgi ile bütünleşirse,
Raflarda yeri olmayan bulunmaz,
Mücevher gibi değerli bir çaredir.
Kim kiminle en dibi yürekten görmek ister
Ya da kim kiminle her ayağa kalktığında coşkulanır
Diye soruyorsun biliyorum
Bunu yaşayan ve yaşatacak yürekler
Sadece filmlerde değil
Hayatın sokak aralarında da var
Belki sokağın köşesinde yanından geçiyor
Belki kilometreler ötesinde senden habersiz sürüp gidiyor,
Bilmiyorsun.
Ama var.

Aile, dost, arkadaş yahut sevgili..
Her ne ise gayesi insanoğlunun
Özünde sevgidir devası
Gözle görülmeyen, elle tutulmayan
Başka iyileştirici bir güç var onda!